

Jarenina. Dekliška Marijina družba vprizori pod okriljem Katoliškega prosvetnega društva v nedeljo dne 21. t. m., popoldne po večernicah, v dvorani lepo nabožno igro »Ljubezen Marijinega otroka«, s primernim nagovorom. Posebna vabilna se tokrat ne bodo razpošiljale, zato pa na tem mestu toliko prisrčneje vabilo dekleta. Pridite!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Proslava 60letnice pisatelja Finžgarja, katero je priredilo prosvetno društvo v nedeljo dne 7. t. m., je prav lepo uspela. Gospod župnik Vogrinc je v svojem govoru opisal nekaj značilnih potez iz slavljenčevega življenja, osobito njegovo ljubezen do slovenskega naroda. Igralci in igralki so nato v splošno zadovoljnost vseh navzočih podali Finžgarjevo ljudsko zgodbo »Veriga«. Tudi pevski zbor podhonskih fantov pod vodstvom Ivana Časna je s dobrim uspehom zapel štiri narodne pesmice. Zbor kaže mnogo dobre volje in navdušenja za peke, zato jih bomo gotovo še večkrat slišali na našem odru. Prireditve so posetili, kakor navadno vsakokrat, tudi naši sosede. Kar se pa tiče od strani domačinov, pa moram reči, da smo pričakovali več udeležbe. Vse premalo je med našimi farani zanimanja za izobraževalno delo. O tem pač najbolj žalostno pričča naš še vedno nedodelani Društveni dom. Ali ni agramotno, da se nam tuji posmehujejo, ko vidijo našo, ne morem reči drugače: lenobo in brezbržnost? To menda veste, da brez denarja ne gre, zato se odbor trudi s prirejanjem gledaliških predstav, ki so skoro edini društveni dohodek; a kaj ko toliko naših ljudi društvene prireditve naravnost prezira. Če pa pride kakšen cirkus ali komedijant, pa vse hiti gledat, akoravno ni od tega skoro nikakega užitka. Naši sosednji farani so v tem oziru veliko bolj zavedni ter se v lepem številu udeležujejo naših predstav. Kaj pravite k temu, Ksaverijanci? Več zanimanja za naše društvo in njegove potrebe pričakujemo od vas v bodoče!

Šoštanj. Tukajšnja Mladeniška zveza bo na Alojzijevo nedeljo dne 21. junija proslavila fantovski dan. Zjutraj bo pri rani službi božji skupno sv. obhajilo fantov s pridigo, popoldne ob treh pa bo v dvorani Slomškovega doma prosvetna prireditev z vzgojno igro, pet-

jam, govorom, deklamacijami itd. Upamo, da bo tudi to pot občinstvo v lepem številu obiskalo prireditev in s tem podprlo poštvalno delo naših organizacij. Fantje, starši in dekleta, pridite!

Nazarje. Naši igralci so priredili preteklo nedeljo »Desetega brata«. Igra je dobro izpadla. Obisk je bil vključ slabemu vremenu zadovoljiv. — Prihodnjo nedeljo dne 21. junija priredijo kot zaključek sezone »Veleturista«, burko v treh dejanjih. Vsi prijatelji smeja in poštene zabave ujudno vabljeni!

* Milijonske številke o Indiji.*

Kljub neprestanim političnim nemir in pobojem je preteklo desetletje za Indijo doba napredujočega razvoja glede ljudskih množic. Navedeno trditve dokazujejo številke, katere sporoča svetovni javnosti Ciprijan Pearce v zadnji številki lista »Indija«. Po zadnjem ljudskem štetju leta 1931 znaša celotno število prebivalcev Indije 350.500.000 glav. Ta večmilijonska številka pomenja v primeri z ljudskim štetjem pred 10 leti porast za 10,2%, kar znači izredno visok razvoj. Leta 1921 je naraslo število prebivalcev z ozirom na leto 1911 le za 1,2%.

Leta 1921 je bilo število prebivalcev v najvažnejših pokrajinah Indije v padanju. Padec se da razlagati na ta način, ker pade v desetletje 1911-21 svetovna vojna in težko razsajanje španske bolezni, ki je zahtevala v Indiji 12 milijonov smrtnih žrtev.

V ožgled porastu prebivalstva za 30 milijonov v zadnjem desetletju se rodi nehoti vprašanje, če se že ni povzpela Indija do one točke, ko je mogoče govoriti o preobljedenosti. Tozadeven strah bi bil popolnoma brezpredmeten. Šteje vendar najbolj gosto obljudena pokrajina Bengalska 45,5 milijonov prebivalcev, kar znači nekoliko manj nega Angleška in Šotlandska skupaj. Na drugi strani pa ima provinca Bom-

bay, ki je večja nego celotno angleško otočje, le 20 milijonov prebivalcev. Birma in Pandšab še posedate dovolj prostora za najmanj 50 milijonov ljudi.

*

Razvanje pri Mariboru. Bivši vojaki iz Razvanja in bližnje okolice so imeli preteklo nedeljo pomenljivo slovesnost. Ob 8. uri zjutraj je bila v podružnici sv. Mihaela služba božja za vse rajne vojake in pridiga, ki je navzočim globoko segla do srca. Oboje je opravil hočki dekan g. Sagaj. Med službo božjo je prav lepo prepeval domači moški pevski zbor, vmes pa je igrala godba. Vsa prireditev je utrdila prijateljstvo in ljubezen med Razvanjčani, ki so sklenili, da bodo slično slavlje priredili vsako leto. — Z občinskim kulukom smo si popravili precej cast, ki so deloma že bila popravila nujno potrebna. Sicer pa si ljudstvo kuluka ne želi.

Št. Peter pri Mariboru. Da je naš šentpeterski rod veren in da ni zavrgel vere svojih očetov, je pokazal na Telovo z obilno udeležbo pri procesiji. Naj le tako tudi znanprej ostane. — Podružnica Mater božje na Gorei bode letos od zunaj popravljen in na novo pobarvana. Pa saj je popravila tudi že potrebna. Potem pa bo tudi o gorski cerkvi veljalo: Cerkvica vrh gore, cerkvica bela, vsak dan pozdravlja te duša vesela! — Splošno stanje vinogradov je povoljno. Izgledi za trgategv so ugodni, razvoj trsa zelo dober. Treba nam je le, da nas Bog obvaruje toče in hudega vremena ter da lanski pridelek spravimo v denar, katerega nam vedno primanjkuje. — Vinotočev imamo že precejšnje število. Jih je že čez deset. Kaj pa hočemo drugega, kakor da na ta način spravimo svoj pridelek v denar? Nazadnje je bil vinotoč odprt pri Fluherjevih v Metavi. — V nedeljo dne 28. t. m. se vrši popoldne po večernicah v samostanski šoli zanimivo predavanje s skiptičnimi slikami. Kot predavatelj pride g. prof.

le z onimi, ki ga preganjajo in zabavljajo na njegova dela ter oznanila pravice.

Takele so plesale samotnemu vozniku po glavi, ko se je vračal s sijajnim plenom iz rok dveh bogatašev ter dolgoletnih ljudskih pijavk. Pri prijatelju Leskovškemu je naročil konja dirkača, ki sta prestala eno najlepših dirk v Gu-rajevem življenju, pošteno odrgniti in nakrmiti z ovsom. Sam je večerjal pečene piščance, vino pa je teklo od mize za vse, ki so šli taistega večera mimo Leskovškove krčme. Drugo jutro se je odpeljal kot grof in nikdar ni več videl kozjanski Dietrich ne mladih konj dirkačev, ne skoro novega lovskega voza; tudi tolikanj zgovornega žusemskega gozdarja ni bilo nikdar več na spregled.

Lipšinetov Nace iz Zverinjaka, ki je peljal gramoz iz jame pri Pesjem v Staro vas pri Vidmu, je zadel na glavarja v obcestnem jarku. Pri prvem pogledu je bil uverjen, da se je gospod ponesrečil s konji, ker je rad sam kočiral ter naravnost divjal po cestah. Voza ni bilo ni-

kjer, konj še manj — moralo se je pripetiti nekaj drugega. Sklonil se je k ponesrečenemu, ki je globoko sopel, imel na prsih prekrižane roke, klobuk je ležal nekoliko vstran in glava pač je bila zatekla in v obraz je bil črno zabruhel. Nič ni razmišljal dobri Nace, gramoz je raztovoril na lico mesta, podložil dno kripe s kocama, dvignil ponesrečenega glavarja, ga položil počez na voz in tlba-ho nazaj proti Brežicam do najbližje človeške pomoči. Je bilo poznati Nacetu, da je bil že leta in leta pri težkih konjih in gramoznem vozu. Z glavarjem ni divjal v mesto, ampak campasti konji so stopali korakoma, Nace je vlekel iz pipe in razmišljal prav počasi, kaj neki se je moglo pripetiti tako mogočnemu gospodu in še na vse zgoda zjutraj. Se ni mogel prav razpukšati glede vzroka težke nezgode, ko je že tibahotal mimo prvih obcestnih hiš. Pred vsako je postal in razkladal ženskemu spolu, koga pelje, kje ga je pobral in hotel zvedeti od prestrašenih žensk, kaj neki se je moralo pripetiti grofu na ravni cesti v hrastovem gaju. Marsikdo je hotel vrniti glavarju zavest z mrzli-

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilj iz brazilijanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mično zgodbo za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov: Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

B. Šedivy. — Šentpeterski fantje, ki še niso včlanjeni pri fantovskem krožku Prosvetnega društva, se vabijo, da čimprej pristopijo. Ne bo jim žal, pač pa v korist za mladost in tudi za starost.

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. V nedeljo dne 7. t. m. se je po službi božji za našo župnijo vpeljala katoliška akcija in sta se konstituirala župnijski svet in župnijski odbor. Vseh članov in članic je 14, ki zastopajo tri glavne naše katoliške organizacije: Apostolstvo moških in mladeničev, tretji red sv. Frančiška in dekliško Marijino družbo. Pogumno torej na delo za našo katoliško stvar! — Dne 2. t. m. smo imeli pri nas letos že četrti požar, pogorelo je p. d. Cesarjeva bajta pri Sv. Heleni na Graški gori. Požar je nastal vsled lesenega dimnika. Ljudje in živina so se pravočasno rešili.

Remšnik. V nedeljo dne 7. junija se je vršilo pri nas v šoli kmetijsko predavanje. Predaval je kmetijski referent g. Zdošek iz Prevalj. Podal nam je v jedrnatih besedah nekaj navodil, kako bi bilo lahko zboljšati kmetijske panoge v našem kraju. Ker je kraj hribovit, bi se lahko posebno dobro razvijala živinoreja. Več pažnje bi se moralo posvetiti travništvu. Z gnojenjem in iztrebljenjem plevelov bo treba zboljšati travnike. V glavnih potezah je orisal umno sadjarstvo. Povdarjal je važnost kmetijske zadruga, ki bi bila v veliko podporo in pripomoček za racionalno gospodarstvo. V prvi vrsti pa je trdil, da se sami zanimamo za našo grudo, da z veseljem na njej delamo. Zanimajmo se bolj za strokovne knjige in za strokovna predavanja! Strokovna izobrazba nam naj bo vsakdanja potreba. Skušajmo dvigniti naše domove, da bodo drugim v vzor, nam pa v ponos. Z ljubeznijo se oklenimo doma našega in naših prednikov, ker vedno je boljša domača gruda, nego na tujem zlata ruda!

Trbenje. Pri nas so začeli s kulukom na občinski cesti. Prebivalstvo se je temu vabilu z veseljem odzvalo, ker bi rado imelo lepe ceste. Slišimo tudi, da je dobila trbenjska občina od cestnega odbora v Prevaljah lep prispevek za popravilo cest in sicer že dvakrat po 5000 Din in 2000 Din, torej skupno 7000 Din, za kar smo občani imenovanemu cestnemu odboru prav hvaležni, ki nam je pri banski

upravi v Ljubljani izposloval tako lepo podporo. Pričakujemo, da se bodo sedaj s tem denarjem in s kulukom občinske ceste dobro popravile, ki so bile dosedaj v skrajno slabem stanju. Želoti je, da bi občina ne prezrla ceste, ki pelje na pokopališče, da se posuje z gramozom ali s primernim kamenjem. Cesta je v slabem vremenu tako blatna, da jo pogrebelci z veliko težavo prehodijo. Bilo bi zato treba posebnega »štifelpucerja«. Prihodnjik več.

Pohorje-Reka. Reška šolska mladina priredi v nedeljo dne 21. t. m. ob treh popoldne pravilčno igro »Rožica«. Pridite vsi, ki ljubite mladino! Čisti dohodek je namenjen šolski knjižnici.

Ribnica na Pohorju. Ozimna in jara setev kaže zdrav razvitek, kar je pospešil vsikdar pravočasni in pohleven dež. Upati je, da ne bo zaman naša prošnja k nebu: Daj nam danes naš vsakdanji kruh! Up naš je enako tudi sadje. Krasno je cvetelo, ta brezbrojnost se vsa brez sadu spriditi ne more. Pohvale za službo v tem oziru tudi stremljenje mnogih naših kmetov, ki skušajo naše stare vrste sadja nadomestiti z boljšimi kvalitetami. Lahko, da kdaj tudi od nas sadje pride na trg, kar bi bilo v našo gospodarsko korist. Podnebje za to imamo ugodno. — Časi zahtevajo preokreta. Nov življenjski dobiva naše zračno Pohorje tudi s tujskim prometom. Pred nekaj leti je avtomobil bil čudo, danes pa je nekaj povsem vsakdanjega tudi pri nas. Tudi naša pošta je poskrbela, da se s tem koristnim napredkom tehnike ustreže strankam kar najbolj ugodno. Ko bo dogotovljena »Planinska kočica«, precej obsežna stavba, kar se bo zgodilo še to leto, bo naše Pohorje gotovo še bolj oživelo.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo popoldne dne 7. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku mlado, komaj 30 let staro posestnico iz Vukovja, Pavlo Rožkar-Mihelič. Podlegla je neizprosni krvni in pljučni jetiki. Zapušča dva še prav mala otroka. Njeno veliko priljubljenost med sosedi in domačini je pokazala res obilna udeležba pogrebcev vključno neugodnemu vremenu. Na sedmini se je zbralo 81 Din za novo bogoslovje v Mariboru. Vsem darovalcem iskrena zahvala kakor tudi pevcem

za žalostinke, blagopokojni pa večni mir in pokoj!

Sv. Trojica v Slov. gor. Pred kratkim se je tukaj poročila dobra mladenka Klara Žižek z vzglednim mladeničem Konradom Mlinaričem, ki je z veseljem sodeloval v naših katoliških organizacijah ter se prav rad udeleževal tudi na društvenem odru. Oba sta bila v Marijini družbi. Na veseli gostiji v Zg. Verjanah so se gostje spomnili na novo bogoslovje v Mariboru ter za isto nabrali 135 Din. Vsem darovalcem se izreka tem potom najtoplejša zahvala! Dobrima novoporočencema pa želimo v njunem zakonskem življenju obilo zdravja in nebeškega blagoslova!

Sv. Martin pri Vurbergu. Tu smo pokopali gostilničarja in posestnika Amer Franca, ki je umrl po dolgi težki bolezni, star šele 32 let. Cela okolica žaluje za dobrim možem in sočustvuje z materjo vdovo, ki je za sinom prevzela domačijo in gostilno.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kot blisk se je pretresla sobota razširila po fari vest, ki je pretresla srca, da je dobri Bog poklical k sebi močno ženo in dobro mater Julijano Meško iz Lahonec, soprogo g. Antona Meško, bivšega deželnega poslanca in mater g. Josipa Meško, kaplana pri sv. Magdaleni v Mariboru. Tako nepričakovano je prišel ta dogodek. Julijano je prinesla delavcem na njivo, prišlo jo je pri srcu, komaj da so jo spravili do doma in v par trenutkih je izdihnila. Pa je bila pripravljena na obračun, ob katerem je prejela plačilo za vsa svoja dobra dela v celim življenju. Ob velikanskem spremstvu smo jo v nedeljo popoldne spremili do groba. Pogrebne svečanosti z lepim govorom je opravil g. svetnik Štuhar, župnik od Sv. Jurija na Šč. Rajnki večni mir, preostali naši iskreno sožalje! — Eden dan popreje pa smo pokopali Marijino družbenko Liziko Pavlinič iz Senika. Tretja izmed štirih sester, ki jih je neozdravljiva bolezen spravila kar zaporedoma v prerani grob. Saj je mnogo lepše v naš beški Marijini družbi!

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Tukaj sta se poročila mladi Hajšek in Sagadin Mica iz ugledne Videževske hiše iz Kečnega v Laporju. Na predlog ženinovega strica so zbrali svatja 165 Din za dijaško semenišče v Mariboru. Darovalcem iskreni: Bog plačaj!

Novozidana hiša in 1 oral zemlje se proda, Zrkovci št. 4, Marija Brezje, p. Maribor. 991

Dva polovnjaka izabele vina, dober okus, se proda po 250 D i l. Naslov v upravi lista. 985

Sveta mati Ana.
Molitvenik za žene in matere.

Cene: 32, 33, 34, 35, 32 Din.

Razlika cene je v vezavi knjige. Cenejša so za vsakdanjo uporabo, dražje pa za darove mladim ženam, in še zlasti nevestam, za katere je najdragocenejša ravno še komaj dobljena dovolj. Za naročbe se priporoča:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR

mi obkladki, ni pustil, ker za gospodo je dohtar, ne pa v vodo namočeno babje capje!

V Brežicah so zvali mnogo prej, kakega potnika prevaža Lipšinetov Nace, predno je ta sploh prišel v mesto. Ustavil je pred zdravnikom in predal lastnoročno težko ponesrečenega kljub navalu ljudstva in gospode zdravniku.

Pod zdravniškimi obkladki si je glavar, grof Attems kmalu opomogel do zavesti. Uganko z udarci in nezvestjo je znal razvozijati skraja le toliko, da ga je moral lopniti po glavi oni Dietrichov konjski mešetar, ki je utekel s kupljenimi konji, z izkupiščkom zanje in z njegovo zlato uro ter verižico. Ko je nekoliko okreval, da je lahko sedel na postelji, mu je pokazala soproga pismo, katero je našla po prepeljavi na dom v njegovi suknji. Pismo je bilo pisano v nemščini in se glasi v slovenskem prevodu takole:

»Ljubi glavar in grof Attems!

Nisva se poznala do sinoči, ko sem se vam ponudil za posredovalca prodaje Dietrichovih

konj dirkačev. Zaupali ste mi na prvi pogled, lahko bi vas bil odpeljal, kamorkoli bi bil hotel. Zakaj vleči na dolgo, kar se stori lahko in hitro. Poslovila sva se danes bolj na krepko na sredi ceste in upam, da vas ne bo treba več gladiti po glavi, saj zaenkrat sem poravnal račun z vami, ki mi gonite orožnike na vrat, ne da bi me poznali. Hotel sem se vam osebno predstaviti, da boste znali, da Guzaj ne tiči za plotom kakor kak grof. Posebno vizitko sem vam pustil na vaši glavi in upam, da je ne bo treba izročiti drugič, ker tedaj je ne bom položil le po vrhu glave, ampak skozi in takrat bo moj zadnji obisk pri vas, ako ne boste opustili gonje za menoj. Ko se boste pozdravili, pomnite, da je Guzaj — Guzaj, grof pa grof, ki bo sedel tudi drugič na limanice, a takrat ne bo odfrčal več živi!

S spoštovanjem ter z zahvalo za obilne darove in zlate darove.

Franc Guzaj, l. r. »

(Dalje sledi.)

Tepanje pri Konjicah. V celjski bolnici se zdravi družinski oče Fr. Kropelj s Tepanjskega vrha. Nedavno ga je na državni cesti dohitel avto in ga podrl na tla. Vkljub večkrat zlomljeni roki in nogi ter drugim težkim poškodbam je ostal še pri življenju. — France Napotnik, ki je padel z visokega kozolca na spodaj stoječi prazen voz in tam obležal, je še precej dobro okrevaj, v veliko veselje in tolažbo svoje družine. — Pojavila sta se dva slučajna davice, vendar brez smrtnega izida.

Braslovče. V sredo dne 19. t. m. je umrl dragična smrti Matija Bošnjak, posestnik v Parizljah, predsednik, oziroma odbornik kat. Prosvetnega društva, član šolskega in okrajnega cestnega odbora, odbornik vseh kulturnih, gospodarskih in kmetijskih društev, ter zvest naročnik »Slov. Gospodarja« in »Slovenca«, navdušen govornik na mnogih shodih in zborovanjih sedaj in že pred vojno. Bil je napreden kmetovalec in je rad pomagal vsakemu, ki ga je prosil za svet ali za pomoč, njegova lepa hiša je bila zbirališče revežev. Dragi Matija, spavaj v miru in v Bogu, katerega si tako častil! Poštenemu, blagemu možu dela, dobremu Slovincu blag spomin, preostanem naše sožalje! — V Orlovici je umrl dne 9. t. m. blagi oče Hrušvar v visoki starosti. Bil je dober gospodar, zaveden krščanski moč in naročnik »Slovenskega Gospodarja« ter dober oče svoji družini. Večni mir njegovi blagi duši!

Smarje pri Jelšah. Dne 9. junija je ob pol dveh popoldne strela vdarila na Vrhu in zažgala Palirjevo zidnico ter poslopje Trnske Ajte. Zalibog so se pri poslednji dobri sosedje lotili najprej strehe, da jo odstranijo, in še le potem so začeli reševati klet. Pa je že bilo prepozno. Pravijo, da je bilo uničenih več polovnjakov vina, mnogo dobre stare slivovke,

žmavca in drugih dragocenih reči. Omiljuje mo pridni in skrbni sestri ter jima želimo naglo in vsestranske pomoči. V sredi naslednje noči pa je nastopilo tako strašno bliskanje in treskanje, kakor ga še res ne pomnimo. Pač ni bilo hiše, kjer bi si v strahu in trepetu ne bili prižgali luči. Pa tudi strela nam je prižgala grozno luč na severni in južni strani župnije. Naše Konuško in Planinco je strahotno razsvetljeval goreči hram na Škofiji zibiške župnije, kjer so pridni ljudje vlomili vrata v klet, da rešijo vino. Posrečilo se jim je in je posestnik zato silno hvaležen. Istočasno smo gledali šentlovrenške, vodenovške in tudi šminklavške višine v žalostnem svitu velikega ognja na ponkovski strani. Kakor smo zvedeli, je na Dobovcu zgorela Karlinovim hišna streha in gospodarsko poslopje z vsem gospodarskim orodjem ter kokoši in 1 svinja. V petek zvečer se je zopet pojavil hud vihar, ki nam pa — hvala Bogu — ni napravil druge škode, kakor da nam je precej otresele sadno drevje, nas motil pri škropljenju in nam zabranil spraviti suho seno. — Naši šolski izletniki zaradi pomanjkanja časa pri obisku Ljubljane žal niso mogli obiskati te in one cerkve. Pa drugokrat! — Otvoritev našega novega kopališča se je na slovesen način izvršila tretjo pobinkoštino nedeljo.

Tekačevo pri Regaški Slatini. Umrl je tuk. 85letni kolar, sedaj prevzičkar Jernej Krumpak. Rajni je bil obče priljubljen po vsej okolici, to je pokazalo kropljenje, ko je še ležal na mrtvaškem odru. Izutil se je rajni svoji obrti v Slov. Bistrici. 25letnemu so v enem tednu umrli starši. To je bil za njega najhujši udarec v celom življenju. Imel je štiri dobro vzgojene otroke. Sina Janeza je smrt očeta še bolj potrla zato, ker je ravno tiste dneve bil tudi pogreb njegove svakinje. Bog mu

je še dal tudi dočakati svojih vnukov otroke. Da vidimo se nad zvezdami, to vera govori! V miru počivaj, draga duša!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dne 28. junija t. l. bo priobčil »Ilustrirani Slovenec« zanimive slike iz Sv. Petra in zgodovinski opis župnije, kunšperskega gradu, stare kunšperske cerkve, ter ostalih podružnih cerkva, zgodovinskih znamenj itd. ter je dolžnost vsakega Šentpetrana, da si to številko »Ilustriranega Slovenca« nabavi. Ta dan se bo prodajal list »Slovenec« po hišah in bo stal s prilogo vred le 2 Din. Opozarjamo na to vse Šentpetrana, ker pozneje se ta številka »Ilustriranega Slovenca« ne bo mogla dobiti.

Buče. V ponedeljek dne 8. junija sta obhajala zlato poroko vrla zakonca Franc in Neža Sinkovič iz Vranske gorce. Po slovesnem sv. opravi v cerkvi se je zbrala številna družba v gostoljubni domači hiši, kjer se je razvila prav vesela zabava. Po tihi in mirni Gruski so se razlegale lepe narodne pesmi in gostje so v svojih zdravilskih želeli zlatemu paru še dosti let v zdravju in zadovoljnosti. Torej krepko naprej, če je božja volja, do biserne poroke!

Penikva ob južni žel. V noči med 9. in 10. junijem je divjela pri nas in v okolici huda nevihta, ki je povzročila požar od strele pri Karlinovih v Dobovcu. Opolnoči je udarilo, a čez nekaj minut pa je že bila požarna bramba na licu mesta ter začela gasiti in reševati. Kljub grozni nevihti sa zpuščili gasilci svoje domove ter storili svojo gasilsko dolžnost v polni meri. Čast jim! Začelo pa je sveta dolžnost vseh Ponkovljanov, da podpirajo naše gasilsko društvo. Najlepša prilika zato se audi vsem v nedeljo dne 21. junija, ko bodo igrali naši gasilci pod Žličarjevim kozolcem lepo igro »Najboljši je gasilec«.

Za našo deco.

Tone Palčič.

(Dalje.)

Ali to je bilo samo za trenutek. Pomislil je: »V veliki nevarnosti sem. Jadikovanje mi ne bo pomagalo. Biti moram pameten in odločen. S to ptico ne smem potovati dalje. Zdaj sem nad morjem. Sicer je zelo globoko, ali jaz znam dobro plavati. Se bom vsaj lepo okopal. Le korajžo, Tone Palčič!«

Začel je močno tresti klas, na katerem je visel. Orel je mislil, da mu hoče Tone uiti, zato je stisnil klas s kljunom tako močno, da se je pretrgal. To je Tone baš hotel. Oproščen ptice pa je zdrknil nizdol v morje kakor svinec iz puške.

»Zbogom, moja lepa ptica in lepa ti hvala za izprehod,« je rekel Tone in še enkrat je pogledal za orlom.

Ali ni pomislil na morske ribe. Komaj se je dotaknil vode, kar ga pričaka velika riba s svojimi velikimi čeljustmi ter ga požre kakor črva.

Nesrečni Tone se je našel jako utesnjenega v ribjem želodcu. Kakor pa je že bil po naravi, namreč da se ni prestrašil nobene nezgode, tako tudi sedaj ni obupal.

»Oh, vražja riba! Niti vode ni tu, da bi se je človek napil! Pakazal ti bom, kaj se pravi nagažati Tonetu Palčiču!«

Začel je brčati z nogami, se zvijati, poskakovati, tako da so ribo kar krčli prijemali v želodcu. Zaplavala je proti obali, da bi jo kje na kakem mirnem mestu minile bolečine. Tam je videla v

vodi lep grižljaj in ga je seveda takoj pogoltnila. Ali to je bila ribičeva vaba, pritrjena na trnku. Ribič je nato izvlekel ribo na suho. Vesel je bil, da je dobil tako lepo in veliko ribo. Premišljeval je, kako bi jo najbolje prodal. »Najboljše bi bilo«, je mislil, »da jo odnesem v kraljev dvor.«

Tone Palčič na kraljevem dvoru.

Ribič je veselo tekell h kraljevemu kuharju ter mu ponudil ribo. Kuhar si jo je ogledal in ko je videl, da je jako dobra, jo je tudi dobro plačal. Ugajalo mu je, da je mogel svojemu gospodu pripraviti tako okusno ribjo juho. Šel je v kuhinjo, da bi ribo odprl in najprej očistil. Oh, kako se je začudil, ko je videl, kako je Tone izlezel iz ribe. Tone je stopil na mizo, je pozdravil ter vprašal:

»Kje sem sedaj?«

»Na kraljevem dvoru«, je odgovoril kuhar. Nato je vtaknil dečka v žep, potekel do kralja in mu je pokazal, koga je našel v ribjem želodcu.

Kralj se je še bolj začudil. Kar križal se je od presenečenja, videč tako majhno človeško bitje.

»Nisi li dospel iz dežele pritlikavcev, dragi moj prijatelj?«

Tone je pripovedoval kralju, kaj se mu je bilo pripetilo ter naposled dostavi:

»Gospodar moj, jaz bi se rad vrnil k svojim staršem. Gotovo bodo v velikih skrbah radi mene.« Kralj mu je obljubil, da bo njegove starše takoj obvestil, kje se nahaja njihov sin. Samo ga še sedaj ne more odpustiti. Tone se je nato vjud-

Vštel se je. Nadzornik pri računstvu: »Ti mali, povej mi kako dvomestno število!« — Učenček malo pomislil in reče: »53.« — Nadzornik zapiše »35« in se ozre, če mu bo kdo ugovarjal. Vpraša še drugega dečka, ki reče: »24.« — Nadzornik zapiše »42« in se jezi, ker nihče ne ugovarja. Vpraša še tretjega in zapiše narobe kot poprej. Tedaj pa se oglasi eden izmed junakov in zavpije: »66! To pa boste vendar prav napisali!«

Profesorška varčnost.

Profesor Pozabič je v počitnicah napravil s svojo družino daljši izlet. Peljali so se z železnico precej daleč iz mesta na deželo. Vreme je bilo krasno. Zato so sklenili enoglasno, da se vrnejo raje peš kot z vlakom. In vrnili so se peš domov. Profesor pa je hotel porabiti to priliko tudi v vzgojne namene in je rekel otro-